

PROHLÁŠENÍ VÍRY, tvořící základ našeho společenství

ZÁKLADEM je kniha, běžně známá jako **Bible**. Obsahuje knihy Mojžíšovy, proroků a apoštolů a je jediným zdrojem vědomostí o Bohu a Jeho úmyslech, který je v současné době na zemi k dispozici. Bible byla celá napsána pisateli inspirovanými Bohem a je ve všech svých částech bez chyb - s výjimkou takových, které mohou být způsobeny překladem či přepisem (**2.Timoteovi 3v16; 1.Korinským 2v13; Židům1v1; 2.Petrův 1v21; 1.Korinským14v37; Nehemjáš 9v30; Jan 10v35**).

PRAVDA, KTEROU MÁME PŘIJMOUT

- I.** Že jediným pravým Bohem je ten, který se zjevil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi skrze andělské návštěvy a ve vidění. Mojžíšovi se ukázal v plameni hořícího keře (ohněm nestráveném) a dále na Sínaji. Je to ten, který manifestoval sebe skrze Pána Ježíše Krista. Svrchovaný vládce, který je nade vším, skrze všechny působí, mající existenci ze sebe sama; JEDINÝ OTEC, přebývající v nebi v nepřístupném světle; ale všudypřítomný skrze svého Ducha. Všechn Jeho Duch je živá, aktivní energie, která z Boha vyzařuje. Ze své vlastní věčné energie stvořil nebe a zemi se vším, co je na nich (**Izajáš 40v13-25; 43v10-12; 44v6-8; 45v5; 46v9-10; Jób kap. 38,39,40; 5.Mojžíšova 6v4; Marek 12v29-32; 1.Korinským 8v4-6; Efezským 4v6; 1.Timoteovi 2v5; Nehemjáš 9v6; Jób 26v13; Žalm 124v8; 146v6; 148v5; Izajáš 40v26,27; Jeremjáš 10v12-13; 27v5; 32v17-19; 51v15; Skutky 14v15; 17v24; 1.Paralipomenon 29v11-14; Žalm 62v12; 145v3; Izajáš 26v4; 40v26; Jób 9v4; 36v5; Žalm 92v6; 104v24; 147v4,5; Izajáš 28v29; Římanům16v27; 1.Timoteovi 1v17; 2.Paralipomenon16v9; Jób 28v24; 34v21; Žalm 33v13-14; 44v22; 94v9; 139v7-12; Přísloví 15v3; Jeremjáš 23v24; 32v19; Ámos 9v2-3; Skutky 17v27,28; Žalm 123v1; 1.Královská 8v30, 39,43,49; Matouš 6v9; 1.Timoteovi 6v15-16; 1v17**).
- II.** Že Ježíš Nazaretský byl Synem Božím, byl počat Duchem svatým bez zásahu muže, narodil se z panny Marie a později při svém křtu byl pomazán stejným Duchem v plnosti. (**Matouš 1v23; 1.Timoteovi 3v16; Skutky 2v22-24,36; Matouš 1v18-25; Lukáš 1v26-35; Galatským 4v4; Izajáš 7v14; Matouš 3v16-17; Izajáš 11v2; 42v1; 61v1; Jan 3v34; 7v16; 8v26-29; 14v10-24**).
- III.** Že objevení se Ježíše Nazaretského na Zemi bylo nezbytné vzhledem k situaci a stavu, do kterého bylo lidstvo přivedeno okolnostmi, spojenými s prvním člověkem (**1.Korinským 15v21-22; Římanům 5v12-19; 1.Mojžíšova 3v19; 2.Korinským 5v19-21**).
- IV.** Že tím prvním člověkem byl Adam, kterého Bůh vytvořil z prachu země, jako živou duši resp. tělo přirozené, ve kterém je život. Bůh stvořil člověka „velmi dobrého“ rodem i stavem a podřídil ho zákonu, čímž se pokračování života stalo závislým na poslušnosti (**1.Mojžíšova 2v7;18v27; Jób 4v19; 33v6; 1.Korinským 15v46- 49; 1.Mojžíšova 2v17**).
- V.** Že Adam porušil tento zákon a byl shledán nehodným pro nesmrtelnost a odsouzen k návratu do země, z níž byl vzat – rozsudek, který poskvřnil a stal se fyzikálním zákonem pro něho i pro všechny jeho potomky, na něž byl přenesen

(1.Mojžíšova 3v15-19,22,23; 2.Korinským 1v9; Římanům 7v24; 2.Korinským 5v2-4; Římanům 7v18-23; Galatským 5v16-17; Římanům 6v12; 7v21; Jan 3v6; Římanům 5v12; 1.Korinským 15v22; Žalm 51v7; Jób 14v4).

- VI.** Že Bůh ve své laskavosti připadl na plán obnovy, aniž by ustoupil od svého spravedlivého a nutného zákona hříchu a smrti. Byl to plán, jehož konečným cílem je zachránit lidstvo před záhubou a zalidnit zemi bezhříšnými nesmrtelníky (Zjevení 21v4; Jan 3v16; 2.Timoteovi 1v10; 1.Janův 2v25; 2.Timoteovi 1v1; Titovi 1v2; Římanům 3v26; Jan 1v29).
- VII.** Že Hospodin zahájil svůj plán tím, že dal sliby Adamovi, Abrahamovi a Davidovi a tento plán potom podrobněji ozřejmil skrze proroky (1.Mojžíšova 3v15; 22v18; Žalm 89v35-38; 33v5; Ozeáš 13v14; Izajáš 25v7-9; 51v1-8; Jeremjáš 23v5;).
- VIII.** Že tyto sliby směřovaly k Ježíši Kristu, který bude zrozen v odsouzeném rodu Abrahama a Davida a který, přestože má tuto odsouzenou lidskou přirozenost, získá nárok na vzkříšení naprostou poslušností; a svou smrtí zruší zákon odsouzení pro sebe, a pro všechny ty, kteří mu věří a kteří ho poslouchají. (1.Korinským 15v45; Židům 2v14-16; Římanům 1v3; Židům 5v8-9; 1v9; Římanům 5v19-21; Galatským 4v4-5; Římanům 8v3,4; Židům 2v14,15; 9v26; Galatským 1v4; Židům 7v27; 5v3-7; 2v17; Římanům 6v10; 6v9; Skutky 13v34-37; Zjevení 1v18; Jan 5v21, 22,26,27; 14v3; Zjevení 2v7; 3v21; Matouš 25v21; Židům 5v9; Marek 16v16; Skutky 13v38,39; Římanům 3v22; Žalm 2v6-9; Daniel 7v13-14; Zjevení 11v15; Jeremjáš 23v5; Zacharjáš 14v9; Efezským 1v9,10).
- IX.** Že kvůli tomuto poslání bylo zapotřebí zázračného početí Krista, zrozeného z lidské matky, aby mohl sdílet naše odsouzení a zároveň sám být bez hříchu a tím ten, kdo může být vzkříšen, po utrpení takové smrti, což požadovala spravedlnost Boží (Matouš 1v18-25; Lukáš 1v26-35; Galatským 4v4; Izajáš 7v14; Římanům 1v3,4; 8v3; 2.Korinským 5v21; Židům 2v14-17; 4v15).
- X.** Že takto počat od Boha, Bůh byl s ním a vedl jej, skrze svého Svatého Ducha jež v něm přebýval. Ježíš byl Emmanuel, 'Bůh s námi', Bůh zjeven v těle – a přece za svého života měl stejnou přirozenost jako smrtelný člověk, učiněný z ženy, z domu a rodu Davidova, proto ve dnech svého pozemského života trpěl všemi následky, jež přišly s Adamovým proviněním, a to včetně smrti, která přišla na všechny lidi, a tak i na něho, poněvadž byl jedním z nich (Matouš 1v23; 1.Timoteovi 3v16; Židům 2v14; Galatským 4v4; Židům 2v17).
- XI.** Že poselství, které přinesl od Boha svým soukmenovcům Židům, bylo výzvou ke kajivosti nad vším špatným jednáním a k uznání, že je Synem Božím a král Židů; a také vyhlášením radostné zvěsti o tom, že Bůh skrze něho obnoví jejich království a tak se naplní vše, co bylo zapsáno proroky (Marek 1v15; Matouš 4v17; 5v20-48; Jan 10v 36; 9v35; 11v27; 19v21; 1v49; Matouš 27v11-42; Jan 10v24,25; Matouš 19v28; 21v42,43; 23v38,39;25v14-46; Lukáš 4v43; 13v27-30; 19v11-27; 22v28-30; Matouš 5v17; Lukáš 24v44).

- XII.** Že za poselství, které Ježíš zvěstoval byl Židy a Římany usmrcen. Ti byli ovšem pouhým nástrojem v rukou Božích, neboť činili to, co Bůh předem určil, dříve než se to stalo – totiž, aby na lidském těle byl odsouzen hřích, skrze obět' ukřižování Ježíšova těla a to jednou provždy, aby tak smírnou obětí byla prohlášena Boží spravedlnost jako základ pro odpuštění hříchů. Všichni, kdo se přiblíží Bohu skrze tohoto ukřižovaného, ale vzkříšeného představitele Adamova neposlušného rodu dostanou odpuštění. A tak symbolicky, jeho krev očišťuje od hříchů (**Lukáš 19v47; 20v1-16; Jan 11v45-53; Skutky 10v38,39; 13v26-29; 4v27,28; Římanům 8v3; Židům 10v10; Sk. 13v38; 1.Janův 1v7; Jan 14v6; Skutky 4v12; 1.Petrův 3v18; 2v24; Židům 9v14; 7v27; 9v26-28; Galatským 1v4; Římanům 3 v25; 15v8; Galatským 3v21,22; 2v21;4v4-5; Židům 9v15; Lukáš 22v20; 24v26,46,47; Matouš 26v28**).
- XIII.** Že třetího dne ho Bůh vzkřísil z mrtvých a vyvýšil ho na nebesa, jako velekněze - prostředníka mezi Bohem a lidmi. Ten pomáhá v povolávání těch lidí, kteří budou spaseni vírou a poslušností Pravdě (**1.Korintským 15v4; Skutky 10v40; 13v30-37; 2v24-27**).
- XIV.** Že je veleknězem pouze nad svým domem a nepřimlouvá se ale za svět ani za ty, kteří prohlašují, že věří, ale svévolně hřeší. Přimlouvá se, ale za své chybující bratry, jestliže vyznají a opustí své hříchy (**Lukáš 24v51; Efezským 1v20; Skutky 5v31; 1.Timoteovi 2v5; Židům 8v1; Skutky 15v14; 13v39; Židům 4v14,15; Jan 17v9; Židům 10v26; 1.Janův 2v1; Přísloví 28v13**).
- XV.** Že poslal své apoštoly, aby kázali spasení skrze něho, neboť v nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, skrze které člověk může být spasen (**Skutky 1v8; Matouš 28v19,20; Lukáš 24v46-48; Skutky 26v16-18; 4v12**).
- XVI.** Že cestou k dosažení této spásy je věřit v evangelium, které kázali, vzít na sebe jméno a službu Kristovu ponořením do vody a trpělivě pokračovat v zachovávaní všeho co přikázal. Nikdo jiný nemůže být uznán za jeho přítele než ti, kteří činí co přikázal (**Skutky 13v48; 16v31; Marek 16v16; Římanům 1v16; Skutky 2v38,41; 10v47; 8v12; Galatským 3v27-29, Římanům 6v3-5; 2v7; Matouš 28v20; Jan 15v14**).
- XVII.** Že evangelium sestává ze zvěsti „o Božím království a jménu Pána Ježíše Krista“ (**Skutky 8v12; 19v8, 10,20; 28v30,31**).
- XVIII.** Že zvěst o Božím království, znamená skutečnosti, které jsou dosvědčeny ve spisech proroků a apoštolů a blíže určeny v následujících dvanácti bodech.
- XIX.** Že Bůh ustaví na Zemi Království, které vyvrátí všechna ostatní a přemění je v „království našeho Pána a jeho Mesiáše“ (**Daniel 2v44; 7v13,14; Zjevení 11v15; Izajáš 32v1,17; 2v2-4; 11v9,10**).
- XX.** Že k tomuto účelu sešle Bůh na konci doby pohanů na zem osobně Ježíše Krista (**Skutky 3v20,21; Žalm 102v17,22; 2.Timoteovi 4v1; Skutky 1v9,11; Daniel 7v13**).
- XXI.** Že Království, které zřídí, bude obnoveným izraelským královstvím a to na území, jež zaujímal dříve. Bude to země, která byla smlouvou zaslíbena navěky Abrahamovi a jeho potomku (Kristu) (**Micheáš 4v6-8; Ámos 9v11,15; Ezechiel**

37v21,22; Jeremjáš 23v3-8; 1.Mojžíšova 13v14-17; Židům 11v8,9; Galatským 3v16; 3.Mojžíšova 26v42; Micheáš 7v20).

- XXII.** Že tato obnova Království pro Izrael povede k návratu Židů - Božího vyvoleného leč rozptýleného národa; k jejich znovunavrácení do země jejich otců, kdy získají zpět zemi „zpuštěnou po celá pokolení“ a k opětovnému vybudování Jeruzaléma, který se stane „Hospodinovým trůnem“, a hlavním městem celého světa (**Izajáš 11v12; Jeremjáš 31v10; Zacharjáš 8v7,8; Ezechiel 36v34,36; Izajáš 51v3; 60v15; 62v4; Jeremjáš 3v17; Micheáš 4v7,8 Jóel 4v17; Izajáš 24v23).**
- XXIII.** Že vládní mocí takto ustaveného Království budou Kristovi bratři všech generací, vzkříšením a proměnou zvelebení a tvořící - s Kristem jako svou hlavou - ono „potomstvo Abrahamovo“ v němž dojdou požehnání všechny národy. Zahrnutí budou „Abraham, Izák a Jákob a všichni proroci“ a věřící všech věků (**Daniel 12v2; Lukáš 13v28; Zjevení 11v18; 1.Tesalonickým 4v15-17; Jan 5v28,29; 6v39,40; Lukáš 14v14; Matouš 25v34,46).**
- XXIV.** Že při Kristově příchodu budou ještě před ustavením Království zodpovědní (totiž ti, kteří znají zjevenou vůli Boží, a byli povoláni, aby se jí podřídili) mrtví i živí – poslušní i neposlušní - předvoláni před soudný stolec Kristův, aby „každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé“ (**2.Korinským 5v10; 2.Timoteovi 4v1; Římanům 2v5,6,16; 14v10-12; 1.Korinským 4v5; Zjevení 11v18).**
- XXV.** Že nevěrní budou vystaveni hanbě a „druhé smrti“, věrní obdrží nesmrtelnost, budou povýšeni k vládě spolu s Ježíšem jako společní dědicové Království a spoluvlastníci země, a společní vykonavatelé Boží autority mezi lidmi ve všech záležitostech (**Matouš 7v21; 8v12; 25v31-46; Daniel 12v2; Galatským 1v8; 5v21; 2.Tesalonickým 1v8-10; Židům 10v26-29; 2.Petrův 2v12; Zjevení 21v8; Malachiáš 4v1; Žalm 37v29-38; Přísloví 10v25-30; 1.Korinským 15v51-55; 2.Korinským 5v1-4; Jakub 1v12; Římanům 2v7; Jan 10v28; Matouš 5v5; Žalm 37v9,22,29; Zjevení 5v9; Daniel 7v27; 1.Tesalonickým 2v12; 2.Petrův 1v11; Zjevení 3v21; 2.Timoteovi 2v12; Zjevení 5v10; Žalm 49v8-10; Lukáš 22v29,30).**
- XXVI.** Že takto ustavené Království Boží bude trvat tisíc let, během nichž hřích a smrt budou nadále působit na ty, kteří v tomto tisíciletí budou žít - leč v mnohem menší míře než nyní (**Zjevení 20v4-8; 11v15; Izajáš 65v20; Ezechiel 37v22, 25; 1.Korinským 15v24, 28).**
- XXVII.** Že bude zaveden Zákon, a vyjde mezi národy jakožto „pokyny o spravedlnosti“ a tím se zamezí válkám. Po celém světě bude mír a „celá země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy jako vody pokrývají moře“ (**Micheáš 4v2; Izajáš 42v4; 11v1-5; 2v3,4; Abakuk 2v14).**
- XXVIII.** Že posláním Království bude podrobení všech nepřátel a nakonec bude podrobena i sama smrt, tím že se otevře všem národům cesta k životu, na kterou vstoupí prostřednictvím víry během onoho tisíciletí, ale (ve skutečnosti) dojdou života až na jeho konci (**1.Korinským 15v25,26; Zjevení 21v4; 20v12-15; Izajáš 25v6-8).**

- XXIX.** Že na konci tohoto tisíciletí bude všeobecné vzkříšení a soud jehož výsledkem bude, že zlovolníci budou vymýceni. Nesmrtelnost bude dána těm, kteří během tohoto tisíciletí získají nárok (škrze milosrdenství Boží) k věčnému životu (**Zjevení 20v11-15; 1.Korinským 15v24**).
- XXX.** Že potom předá Pán Ježíš vládu svému Otci, který se projeví „škrze vše a ve všech“; hříchu a smrti už nebude a lidský rod bude v úplně obnoveném přátelství s Pánem Bohem (**1.Korinským 15v28**).

DOKTRÍNY, KTERÉ ZAVRHOJEME

1. Že Bible je pouze částečně inspirována - nebo když celá, pak že obsahuje chyby, které inspirace dovolila.
2. Že Bůh jsou tři osoby.
3. Že Syn Boží byl stejně tak věčný, jako Otec.
4. Že se Kristus narodil s neodsouzenou přirozeností, stejnou jako měl Adam než zhřešil.
5. Že Kristova přirozenost byla neposkvrněná.
6. Že Duch Svatý je osoba odlišná od Otce.
7. Že člověk má nesmrtelnou duši.
8. Že člověk má po smrti vědomí.
9. Že zlí budou prožívat nekonečná muka v pekle.
10. Že spravedliví, když zemřou půjdou do nebe.
11. Že ďábel je nadpřirozená osoba.
12. Že království Boží je „církev“.
13. Že evangelium je pouze smrt, pohřbení a vzkříšení Krista.
14. Že Kristus nepřijde dokud se nedovrší tisíciletí - „milenium“.
15. Že Kristus, když přijde, nebude soudit svaté, ale pouze jim udělí různé odměny.
16. Že vzkříšení bude omezeno jen pro věrné.
17. Že mrtví budou vzkříšeni do nesmrtelnosti.
18. Že lidé poddaných národů v tisíciletí budou nesmrtelní.
19. Že Mojžíšův Zákon je závazný pro věřící v evangelium.
20. Že dodržování neděle je věc povinnosti.
21. Že kropení nemluvnat je učení Bible.
22. Že „neznaoboh“, pohané, slabomyslní a malé děti budou spaseni.
23. Že morálka a upřímnost může spasit člověka bez evangelia.
24. Že samo evangelium přináší spásu, bez poslušnosti Kristových přikázání.

25. Že když člověk neobdrží Božího Ducha, nemůže mít víru.
26. Že lidé jsou předurčení ke spáse bez podmínek.
27. Že v těle není žádný hřích.
28. Že Josef byl skutečný otec Ježíšův,
29. Že Země bude zničena.
30. Že křest ponořením, není nutný ke spáse.
31. Že znalost Pravdy není zapotřebí, aby byl křest platný.
32. Že některé maso máme odmítnout na základě toho, že je nečisté.
33. Že Angličané jsou těch deset ztracených kmenů Izraele a jejich prosperita je naplněním slibu Efrajimovi.
34. Že sňatek s nevěřícími je přijatelný.
35. Že můžeme sloužit v armádě, policii, být činní v politice nebo vymáhat soudně dluhy.

PŘIKÁZÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

1. Miluj svoje nepřátele; konej dobro těm, kdo tě nenávidí (**Matouš 5v44**).
2. Neodporuj zlu; pokud tě chce někdo uhit na pravou tvář, nastav mu i druhou (**Matouš 5v39-40**).
3. Nikomu se nemsti, nech místo pro Boží soud a sám si nechej raději ukřivdit (**Římanům 12v18-19; 1.Kor.6v7**).
4. Dávej, a co ti kdo vezme, nepožaduj zpět (**Lukáš 6v29-30**).
5. Snaž se vždy rychle vyřešit záležitosti se svým protivníkem a nechej si raději líbit nespravedlnost, smíř a dohodni se, neboť jsi posvěcený a jsi služebníkem spravedlnosti (**Matouš 5v25; 1.Korintským 6v7**).
6. Nepracuj proto, aby jsi byl bohatý; buď přichystán ke každému dobrému skutku, dávej těm, kdo tě prosí; ulehčuj těm, kdo jsou v soužení (**Příslví 23v4; Titovi 3v1; 1.Timoteovi 6v8; Římanům 12v13; Židům 13v16; Jakub 1v27**).
7. Nedávej almužnu před lidmi; ať neví tvá levice, co dělá tvá pravice (**Matouš 6v1-4**).
8. Neodplácej nikomu zlo zlem; zlo překonávej dobrem (**Římanům 12v17-21**).
9. Žehnej těm, kdo tě pronásledují. Ze tvých úst ať nikdy nevychází proklínání (**Matouš 5v44; Římanům 12v14**).
10. Neodplácej nikomu urážku urážkou ani spílání spíláním, naopak uděluj požehnání (**1.Petrův 3v9**).
11. Modli se za ty, kdo tě pronásledují (**Matouš 5v44**).
12. Nestěžuj si druhým, nesuď nikoho, nenaříkej, neodsuzuj (**Jakub 5v9; Matouš 7v1**).
13. Zbav se veškeré hořkosti, hněvu a zloby spolu se vši špatností (**Efezským 4v31; 1.Petrův 2v1**).
14. Otevřeně vyznávej své hříchy svým spoluvěřícím (**Jakub 5v16**).
15. Nebuď stejný jako je svět; nemiluj svět (**Římanům 12v2; 1.Jan 2v15**).
16. Zavrhní bezbožnost a světské touhy. Svádí-li tě tvá ruka, utni ji (**Titovi 2v12; Matouš 5v30**).
17. Služebníku, poslouchej i špatné pány (**Efezským 6v5-8**).
18. Nesmýšlej vysoko, ale věnuj se všedním službám (**Římanům 12v16**).
19. Nezůstávej nikomu nic dlužný (**Římanům 13v7-8**).
20. V případě hříchu (víš-li nebo slyšel-li jsi o nějakém), nemluv o tom s druhými, nýbrž mluv o této věci s hřešícím bratrem sám mezi čtyřma očima s úmyslem opět jej získat (**Matouš 18v15; Galatským 6v1**).

21. Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem (**Matouš 22v37**).
22. Modli se neustále, modli se krátce a jednoduše, modli se v skrytu (**Matouš 6v7; Lukáš 18v1**).
23. Vždycky za všechno vzdávej Bohu díky a rozpoznávej jeho působení na všech tvých cestách (**Efezským 5v20; Přísloví 3v6**).
24. Jak chceš, aby lidé jednali s tebou, tak ty ve všem jednej s nimi (**Matouš 7v12**).
25. Vezmi si Krista za svůj osobní příklad a kráčeš v jeho šlépějích (**1.Petrův 2v21**).
26. Nechej Krista přebývat ve svém srdci skrze tvoji víru (**Efezským 3v17**).
27. Dbej více na Krista, než na všechny pozemské věci, ba i více, než na svůj vlastní život (**Lukáš 14v26**).
28. Doznávej se ke Kristu před lidmi upřímně (**Lukáš 12v8**).
29. Dávej pozor, aby ani životní starosti, ani lákavé zábavy neoslabovaly Ježíšův vliv nad tvým srdcem (**Lukáš 21v34-36; Matouš 24v44**).
30. Miluj svého bližního jako sám sebe (**Matouš 22v39**).
31. Nepovyšuj se nad nikým (**Matouš 23v10-12**).
32. Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu (**Filipským 2v4; Galatským 6v2**).
33. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi tím, že se budeš pevně přidržovat Slova života. Čiň každému dobro vždy, když k tomu budeš mít příležitost (**Matouš 5v16; Filipským 2v16; Galatským 6v10**).
34. Buďte bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny, uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného (**Filipským 2v15**).
35. Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem (**2.Timoteovi 2v24; Titovi 2v2; Efezským 4v32**).
36. Buďte střídmí, vážní, rozumní (**Titovi 2v2; Filipským 4v5; 1.Petrův 1v13; 5v8**).
37. Zanechte lži a mluvte pravdu každý se svým bližním (**Efezským 4v25**).
38. Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu (**Koloským 3v23**).
39. Radujte se v Pánu. Buďte bdělí stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní (**1.Korintským 16v13; Filipským 4v4; 1.Tesalonickým 5v6-10**).
40. Oblectě milosrdný soucit. Mějte se všemi trpělivost (**Koloským 3v12; Římanům 12v12**).
41. Usilujte o pokoj se všemi (**Židům 12v14**).
42. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími (**Římanům 12v15**).

43. Přemýšlejte o všem co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, co má dobrou pověst a sklízí pochvalu (**Filipským 4v8**).
44. O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi ani nemluví, vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří (**Efezským 5v3-4**).
45. Cokoliv děláte, pomýšlejte na následky svého jednání a vše číňte ke slávě Boží (**1.Korinským 10v31; 3v17**).
46. Počítej s tím, že jsi mrtvý hříchu. Vždyť nyní již nežiješ pouze pro sebe samého, nýbrž tomu, kdo za tebe zemřel i vstal (**Římanům 6v11; 2.Korinským 5v15**).
47. Buď horlivý v dobrých skutcích, v konání dobra neumdlévej; neochabuješ-li budeš sklízet v ustanovený čas (**Titovi 2v14; 1.Korinským 15v58; Galatským 6v9**).
48. Nikoho nepomlouvej (**Titovi 3v2**).
49. Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství (**Koloským 3v16**).
50. Tvoje slovo ať je vždy laskavé a určité; ať víte, jak ke komu promluvit (**Koloským 3v8; 4v6**).
51. Buďte podřízeni těm, kdo mají vládu a moc a poslouchajte je (**Titovi 3v1; 1.Petrův 2v13**).
52. Buď svatý v celém způsobu života (**1.Petrův 1v15-16**).
53. Nedávej protivníku příležitost k pomluvám (**1.Timoteovi 5v14**).